

førendes Side medfører, alene i Kraft af, hvad der faktisk er sket, en Ret for den anden Part til at anvende Repressalier, idet denne ikke kan lade sin Modstander alene drage Nytte af en Fordel, som Omstændighederne give begge Adgang til at drage sig til Gode“. Og Kleen siger: „Skulde en krigsførende Magt med Vold besætte et Punkt paa det neutrale Omraade, maa den neutrale for vedvarende at kunne gøre Krav paa sin Egenskab af neutral og de deraf flydende Fordele møde Vold med Vold og med sin Krigsstyrke, om nødvendigt med dennes fulde Styrke, forhindre Okkupationen. Formaa han det ikke, idet den krigsførende er ham overlegen, saa er han imidlertid indtraadt i Krigstilstand med ham og kan slutte sig til hans Fjende. I modsat Fald behøver denne paa sin Side ikke at respektere den Neutralitet, som ikke opretholdes af den neutrale, men kan paa hans Omraade angribe sin Modstander“. Saa mange Folkeretslæreres Udtalelser har jeg ikke ved Haanden, men jeg kunde nævne een til, der har skrevet herom for ganske nylig, jeg tror i 1908, Huber, og som siger: „Agtelse for Neutraliteten kan kun den Stat fordre, der virksomt hævder den“. Naar altsaa Folkeretslærerne ere saa enige paa dette Punkt, og naar det, som vi vist udtrykkelig kunne sige, er et saa almindelig anerkendt Dogme, tror jeg ikke, der er sket nogen som helst Skade ved, at jeg som Udenrigsminister har ytret mig derom.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (V. H. O. Madsen) erklærede for et Øjeblik siden, at han havde skænket sin Rekyl-Opfindelse til Fædrelandet. Derimod udtalte det ærede Medlem sig ikke om det andet Spørgsmaal, der blev rettet til ham: Hvorvidt vore Soldater da paa en meget ubehagelig Maade vilde kunne stifte Bekendtskab med det ærede Medlems Opfindelse, for saa vidt fjendtlige Tropper rykkede ind i Landet.

Der er overhovedet noget mystisk ved

den Opfindelse, som det ærede Medlem i sin Tid skænkede Fædrelandet. Det er jo nemlig opklaret her i Rigsdagen, at det ærede Medlems Opfindelse er bleven udnyttet, og derefter har man solgt Rekylgeværet til Udlandet. Vi kunne altsaa være forberedte paa, at denne Opfindelse vil kunne benyttes mod de danske Soldater. Jeg vil derfor henstille til det eventuelle Udvalg angaaende denne Sag, at man for vort Forsvarsvæsens Skyld fik opklaret det ærede Medlems Forhold til denne Sag gennem en Undersøgelse i Udvalget, saa vi fik at se, hvorledes denne Rekyl-opfindelse er bleven udnyttet til Fordel for Fædrelandet.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Jeg skal ikke forlænge Debatten med den højtærede Udenrigsminister, thi mit Ønske er kun, at der ikke siges noget ufornuddet eller uforsigtigt Ord om den udenrigspolitiske Situation. Jeg skal derfor indskrænke mig til at bemærke, at vi fra vor Side tillægge ikke Ordet „Neutralitet“ en magisk Kraft, men vi se klart, at Folkeretten udvikler sig til Fordel for Betyggelsen af de smaa Staters Eksistens, og finde det derfor at være den retteste og den smukkeste Opgave for en Udenrigsminister i et saa lille Land som Danmark at virke, hvad han kan, for Udviklingen af Folkeretten i fredsvendig Retning. Man kan citere Folkeretslærere for alt muligt, Folkeretslærere udtale højst forskellige Anskuelser om de forskellige Ting, men blot i Valget af de Udtalelser af Folkeretslærere, som den højtærede Udenrigsminister vil fremsætte, er der ogsaa et lille Stykke Arbejde fra hans Side hen imod Freden eller bort fra Freden. Den højtærede Udenrigsminister kunde jo ogsaa have citeret en Folkeretslærer som Calvo, der siger: „En neutral Stats Mangel paa Evne til at værne om sine Rettigheder vilde ikke berettigede de krigsførende Magter til at krænke dens Territorium“. Og den højtærede Udenrigsminister kunde med god Grund stadig fremhæve, at der dog er naaet det væsentlige Fremskridt gennem Konventionerne i